

Wobec aniołów psalm zaśpiewam Panu Ps 138

Uzpełnij: 1. Jezus stał nad jeziorem ... 2. „Pójdźcie za Mną, a uczynię was ... ludzi”. 3. Rybacy napelnili obie łodzie, tak że się prawie ... 4. Jedna z łodzi należała do ... 5. Jezus z łodzi ... tłumy 6. „Gdy Jezus przestał mówić, rzekł do Szymona: Wypłyn na głębię i ... sieci na połów!” 7. Szymon odpowiedział: Mistrzu, na Twoje słowo ... sieci. 8. Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem ... grzeszny 9. Wszystkich w ... wprawił połów ryb, jakiego dokonali 10. Rybacy, przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili ... i poszli za Jezusem. 11. Jezus rzekł do Szymona: „Nie bój się, odtąd ludzi ... łowił”. 12. Synowie ... byli współnikami Szymona 13. Tłum cisnął się do Jezusa, aby ... słowa Bożego 14 Jezus najpierw poprosił Szymona, żeby nieco ... od brzegu

1	x	G		N		Z		R		T	x
2	R		B			A		I	x	x	x
3	x	Z		N		R		A		Y	x
4	x	x	x	x	S	Z			O		A
5	x	x	x	N		U		Z		L	x
6	Z		R			Ć			E	x	x
7	Z			Z		C	E	x	x	x	x
8	C		L			I		K	x	x	x
9	Z			M		E			E	x	x
10	x	W		Z		S			O	x	x
11	x	B		D		I			Z	x	x
12	Z		B			E		S		A	x
13	x	x	S			C	H		Ć	x	x
14	x	x	O			I	L	x	x	x	x

Piotra zwykle pamiętamy jako ... potężnego mężczyznę z ciężkimi kluczami w ręku, siedzącego na wyniosłym krześle. Teraz poznajemy go ... bez oparcia, na przybrzeżnych kamieniach ... ociekającego jak ryba, z gołymi rękoma. – Wydaje mi się, że taki właśnie Piotr uczy nas prawdziwej adoracji. - Zwykle chwalimy siebie za adorację. Mówimy: lubię adorację dlatego, że mogę

się wymodlić na zapas, wyśpiewać, uspokoić i śpię potem jak suseł. Czuję się lepszy od innych i rosną mi skrzydła na ramionach. – Dlaczego adoracja często nam się podoba? Dlatego, że szukamy na niej samych siebie. – **Jakiej adoracji uczy święty Piotr?** – Na widok cudu zapomniał o sobie i przeżył wielkość Pana Boga. Upadł Jezusowi do kolan i uświadomił sobie swoją całkowitą zależność i swoją niesamodzielność. Uświadomił sobie, że nawet najchudszej ryby nie wyłowić najgrubszą siecią bez pomocy samego Pana Boga. - [x J. Twardowski, *W świetle Ewangelii, W drodze, 2005, s.208*].

MOJE POSTANOWIENIE: Pomodłę się, w czasie adoracji, do Boga o prawdziwą pokorę, aby moje puste ręce (i serce) napelniał Swoją Miłością ...

oraz o łaskę Nieba dla Mecenasa Jana Olszewskiego (zm.07.02.20190) – Premiera III RP - walczącego o wolność zwykłych ludzi i całej naszej Ojczyzny – Wieczne Odpoczywanie racz mu dać Panie – a Światłość Wiekuista niechaj Mu świeci - **Cześć Jego Pamięci** -

Kancelaria Parafialna e-mail : swstanislaw_bm@o2.pl <http://www.stanislaw-bm.pl/>
[Nr konta bankowego:23 2490 0005 0000 4500 1511 3922][gazetka do użytku wewnętrznego Parafii]

Z ŻYCIA PARAFII

Stanisława Biskupa na Woli;
01-244 Warszawa; ul. Bema 73/75,
Kancelaria Parafialna czynna: **poniedziałek - piątek**
godz. 9:00 - 10:00; 16:00 - 17:30 ; tel. 22 632 38 00

Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi (Mt 4, 19) Łk 5, 1-11

Pewnego razu – gdy tłum cisnął się do Jezusa, aby słuchać słowa Bożego, a On stał nad jeziorem Genezaret – zobaczył dwie łodzie stojące przy brzegu; rybacy zaś wyszli z nich i płukali sieci. Wszedłszy do jednej łodzi, która należała do Szymona, poprosił go, żeby nieco odbił od brzegu. Potem usiadł i z łodzi nauczał tłumy. Gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: "Wypłyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!" A Szymon odpowiedział: "Mistrzu, całą noc pracowaliśmy i nic nie ułowiliśmy. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieci". Skoro to uczynili, zagarnęli tak wielkie mnóstwo ryb, że sieci ich zaczynały się rwać. Skinęli więc na współtowarzyszy w drugiej łodzi, żeby im przyszli z pomocą. Ci podплыnęli; i napelnili obie łodzie, tak że się prawie zanurzały. Widząc to, Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: "Wyjdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiekiem grzesznym". I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. A Jezus rzekł do Szymona: "Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił". I wciągnąwszy łodzie na ląd, zostawili wszystko i poszli za Nim.

Są sytuacje, w których Bóg pozwala człowiekowi doświadczyć czegoś ze swej wspaniałości i świętości. Rozpoznamy wówczas swoją małość i grzeszność i gotowi jesteśmy w bojaźni zawołać wraz z Izajaszem: Biada mi!, lub wraz z Piotrem: Odejdź ode mnie, Panie!. Ale ta bojaźń jest jednocześnie pełna zachwytu. Wielkość Boga zdumiewa, ale nie niszczy człowieka. Piotr wprawdzie zawołał odruchowo: Odejdź!, ale jego serce z całą pewnością mówiło coś dokładnie przeciwnego. Objawiając nam swoją świętość i wspaniałość, Bóg chce nas pociągnąć ku sobie i uczynić swoimi świadkami wobec ludzi. [x Maciej Zachara MIC, "Oremus" luty 2007, s. 20];

Ojciec Franciszek - „Nadzieja zawieść nie może” (Rz 5, 5) i umacnia nas w ucisku

... Kiedy Jezus wysłał siedemdziesięciu dwóch uczniów na misję (por. Łk 10, 1-9), zachęca ich, aby mówili chorym: „Przybliżyło się do was królestwo Boże” (w. 9). To znaczy, prosi ich, aby pomogli im znajdować nawet w słabości, jakkolwiek bolesnej i trudnej do zrozumienia, szansę do spotkania z Panem. Rzeczywiście, w czasie choroby, jeśli z jednej strony odczuwamy całą naszą kruchość stworzenia – fizyczną, psychiczną i duchową – to z drugiej strony doświadczamy bliskości i współczucia Boga, który w Jezusie podzielił nasze cierpienia. On nas nie opuszcza i często zaskakuje nas darem wytrwałości, o której nigdy byśmy nie pomyśleli, a której sami nigdy byśmy nie zdobyli. ...

„Istotnie, nigdy, tak bardzo jak w cierpieniu, nie uświadomiamy sobie, że wszelka nadzieja pochodzi od Pana, a zatem jest przede wszystkim darem, który należy przyjąć i pielęgnować, pozostając „wiernymi wierności Boga” ... **Ileż razy, przy łóżku chorego uczymy się nadziei! Ileż razy, stojąc blisko tych, którzy cierpią, uczymy się wierzyć! Ileż razy, pochylając się nad potrzebującymi, odkrywamy miłość! A więc, uświadomiamy sobie, że jesteśmy „aniołami” nadziei, posłańcami Boga, jedni dla drugich, wszyscy razem: chorzy, lekarze, pielęgniarki, członkowie rodzin, przyjaciele, kapłani, zakonnicy i zakonnice; tam gdzie jesteśmy: w rodzinach, przychodniach, domach opieki, w szpitalach i w klinikach.** [z Orędzia ojca świętego Franciszka z okazji XXXIII Światowego Dnia Chorego]

V Niedziela zwykła - 09. 02. 2025

św. Jan Paweł II - „Sanktuarium u stóp Pirenejów wydaje się być świątynią ludzkiego cierpienia... jest miejscem i jednocześnie symbolem nadziei i łaski pod znakiem akceptacji i ofiarowania zbawczego cierpienia. Razem z Najświętszą Dziewicą Maryją – jak Ona na Kalwarii, gdzie wzniósł się krzyż Jej Syna – stajemy przy krzyżach uczynionych z bólu i samotności wielu braci i sióstr, których pragniemy umocnić, których cierpienia pragniemy dzielić, aby w duchowej łączności z całym Kościołem przedstawić je Panu życia”.
[Z *Orędzia na I Światowy Dzień Chorego, Lourdes 1993 r.*]

bl. Kardynał Stefan Wyszyński - Można ręce opuścić, siedząc nad pustą łodzią dziejów. Jednak Piotr, chociaż zwątpiały, podejmuje wysiłek: „wszakże na Twoje słowo zarzucę sieć”. Chrystus mówi: „zajedź na głębię!...” Nie bój się głębi, nie bój się niebezpieczeństwa, nie lękaj się, małoduszny człowieku, chociaż twoja łódź jest skorupą!... I pojechał Piotr. I zagarnęli ryb mnóstwo wielkie, tak, iż się rwała sieć.
[Warszawa, Archikatedra św. Jana 26.VII. 1966].

Kontempluj Ewangelię według Lectio Divina:

I – Lectio - Czytaj z wiarą i uważnie świąty tekst Ewangelii, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty; II - Meditatio - Staraj się zrozumieć - pytaj siebie: "Co Bóg mówi do mnie?"... - Piotr został powołany na „rybaka ludzi”. Nie w świątyni ale nad jeziorem, w okolicznościach bardzo prostych i ludzkich... Może dlatego, że Jezus – prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek - przyszedł dzielić życie z nami. Piotr nie zgodził się od razu wypełnić polecenia Jezusa, aby zapuścić sieć jeszcze raz ... Był zmęczony i jako doświadczony rybak wiedział, że w ciągu dnia nic się nie złowi... Po prostu „nie ma ryby”. Trochę oponował, ale na słowo Jezusa – zgodził się. Wyplynał na głębię. Czy ja też potrafię zrezygnować z własnego zdania, własnej opinii – odczywiście „najprawdziwszej” – aby żyć według, często bardzo trudnych, wskazań Ewangelii? – Czy może już doświadczyłem (-łam) cudu obecności Jezusa w swoim życiu? – Jeżeli tak, to jaka jest moja odpowiedź? – Ile razy zmarnowałem (-łam) już łaskę Bożą mojego powołania? – Czy wiem, że warunkiem wszelkiej odpowiedzi Bogu, który powołuje jest prawdziwa postawa pokory i uległości Bożemu Słowu. „Spraw, abym był posłuszny Twoim przykazaniom i służył Ci w moim powołaniu, pełniąc dobro i stając się aniołem pokoju i świadkiem prawdy, pozostając na miejscu, jakie Ty, o Panie, mi przeznaczyłeś”- (J. H. Newman).

III. Oratio: Teraz ty mów do Boga. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie słowo. Może ci w tym pomóc modlitwa psalmu:

Wybawia mnie Twoja prawica. (Ps 138)

IV – Contemplatio: Trwaj przed Bogiem ... To czas bezsłownego westchnienia Ducha, ukojenia w Bogu. Powtarzaj w różnych porach dnia:

„Zaprawdę, chwała Pana jest wielka”. (Ps 138)

KALENDARIUM cd.:

15. 02.– sb. - Wsp. bl. Michała Sopoćko, prezbitera -- ur. się 01 XI 1888 - na Wileńszczyźnie. Święcenia kapłańskie otrzymał 15 VI.1914 r. Kapłańską posługę rozpoczął jako wikariusz w parafii Taborzki koło Wilna. ... W 1926 r.; uzyskał tytuł doktora teologii. Studiował także w Wyższym Instytucie Pedagogicznym. ...W 1927 roku został mianowany ojcem duchownym, a rok potem – wykładowcą w Seminarium Duchownym i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie... Od 1932 r. był spowiednikiem sióstr ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia. Tam spotkał s. Faustynę Kowalską, która od maja 1933 r. została jego penitentką. Za jej przyczyną stał się czcicielem Miłosierdzia Bożego i stworzył podstawy teologiczne tego kultu... - **Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów, pokłon Ci oddam w Twoim świętym przybytku** (Ps 138)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE V NIEDZIELA ZWYKŁA 09 LUTEGO 2025

1. Dziś, jak w każdą II niedzielę m-ca, o g. 16.30 w Sali parafialnej spotkanie członków Żywego Różańca, połączone z wymianą tajemnic różńcowych na kolejny m-c. Po spotkaniu ogólne nab. różńcowe w kościele o g. 17.30, na które zapraszamy wszystkich chętnych. Natomiast przed kościołem, po każdej Mszy św. jest prowadzona zbiórka do puszek na cele charytatywne Caritas naszej parafii.

2. Jutro II poniedziałek m-ca. W naszym kościele tradycyjnie tego dnia o g. 18.00 jest sprawowana Msza św. w intencji Ojczyzny, a po niej krótkie nabożeństwo za wstawiennictwem Św. Patronów Polski. Zachęcamy do uczestnictwa.

3. W najbliższy wtorek, 11 lutego, wspomnienie NMP z Lourdes. Tego dnia obchodzony jest Światowy Dzień Chorych. Zapraszamy na godz. 9.00 wszystkich starszych, samotnych, chorych na duszy i ciele na specjalną Mszę św. w ich intencji z możliwością przyjęcia Sakramentu Namaszczania Chorych. **Po Mszy św. krótkie, specjalne nabożeństwo z błogosławieństwem „lourdskim”.**

4. Zapraszamy wszystkich ludzi dobrej woli do udziału w Wielkiej Nowennie za Ojczyznę, która rozpocznie się 11 lutego i potrwa do 15 kwietnia 2025 roku. W czasie trwania nowenny codziennie odmawiamy jedną część Różańca, koronkę do Bożego Miłosierdzia, modlitwę w intencji Ojczyzny oraz w każdą niedzielę ofiarujemy Komunię Świętą wynagradzającą. Informacje i tekst modlitwy na ulotkach przy gazetce parafialnej, w gablocie przed kościołem oraz na stronie www.polskanaskale.pl **KALENDARIUM:**

11. 02. 2016 – wt. – XXXIII Światowy Dzień Chorego - ... ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w dniu 13 maja 1992 roku – w 75 rocznicę objawień fatimskich. Celem obchodów jest objęcie modlitwą wszystkich cierpiących, zarówno duchowo, jak i fizycznie, i zwrócenie uwagi świata na ich potrzeby.

14. 02. – pt. - Święto świętych Cyryla, mnicha, i Metodego, biskupa, patronów Europy - Historia Kościoła nieraz pokazuje, jak Bóg wyprowadza swój lud z największych nawet ciemności. Druga połowa IX wieku to czas rozpadu państwa karolińskiego, kryzysu papieżstwa oraz postępującego oddalania się Rzymu i Bizancjum. Jednocześnie jest to okres ewangelizacji w krajach słowiańskich. Bóg powołał dwóch braci z Tesalonik, Konstantego (który później przyjął imię Cyryl) i Metodego, aby oddali swoje życie dla głoszenia Ewangelii. Cyryl i Metody są świadkami tego, że nie ma czasów zbyt trudnych, by nie było możliwe głoszenie Ewangelii... -----

Św. Faustyna w swoim „Dzienniczku” zapisała słowa Jezusa...: „O, jak bardzo mnie rani niedowierzenie duszy. Taka dusza wyznaje, że jestem święty i sprawiedliwy, a nie wierzy, że jestem miłosierdziem, nie dowierza dobroci mojej. I szatani wielbią sprawiedliwość moją, ale nie wierzą w dobroć moją”. (Dz. 300) - oraz: **„Kiedy dusza zbliża się do mnie z ufnością, napelniam ją takim ogromem łask, że sama w sobie tej łaski pomieścić nie może, ale promieniuje na inne dusze.** (Dz. 1074).